

Symbolický poukaz lilie zvěstování

Karel Funk

Těsně před prahem křesťanského věku sestoupila Boží láska k duši Marie, k duši od počátku věků připravované na mimořádný úkol. Poslem této lásky byl archanděl Gabriel, nositel boží čistoty a ezoterní vládce Luny, planety čistého ženství. Proč on? Luna odráží k Zemi světlo Slunce, a proto lunární vládce zvěstoval Marii, že přijme nositele boha, obývajícího dosud Slunce a dávajícího mu svou povahu lásky – Krista. Odraz Slunce spočinul na Luně – sluneční bůh Kristus měl dostat svůj zemský nástroj v těle zrozeném Marií. Sluneční láska, světlo, teplo měly sestoupit k lidstvu Země.

Archanděl Gabriel tak přináší člověku zvěst, že z hlubiny jeho duše se musí zrodit Fénix lásky a vytvořit duchovní Slunce, které bude rozdáno ve prospěch světa jako "sluneční boží dítě". Tento Fénix lásky je pravým Já člověka, které prozáří a oživí všechny další složky lidské bytosti a jako zářivý dýmek vrhá všechny barvy spektra do okolí.

Poselství pro duši

V tiché hlubině svaté doby podává Gabriel božskou lilii duchovní Panně – čisté lidské duši. Duše je kolébkou vývoje božské jiskry - Já, je mu matkou. Zvěstuje jí tak novou možnost spojení božství Slunce (Ducha) s měsíčním ženstvím (duší). Tento děj byl připravován vyšším řízením celé věky, proto byl předznamenán i ve starých kulturách – jako kult bohyně Isidy a chlapce Hóra a podobně. Někdy i jako by dávné utváření květin bylo z božích říší pojímáno symbolicky, v souladu s dalšími významy budoucnosti.

Proč dostala Maria právě lilii?

Je v tom hned několikanásobná hluboká symbolika. Přibližme si kabalou této vzácné květiny, podávanou zasvěcenci. Hovoří k nám jasně a výmluvně: Existujeme ve sluneční planetární soustavě se šesti základními tělesy, sedmé je Slunce (planety za Saturnem patří duchovně k jinému systému a mají i odlišné úkoly). Ve středu bílé lilie je jeden pestík a šest tyčinek jako šest planetárních sil, které jsou činné ve vývoji těla dítěte. To, co je skutečnou silou Slunce, žije i v planetách, a teprve souhrn těchto sedmi světů tvoří původní jednotu slunečního duchovního celku.

Gabriel tak i dnes přináší svou lilii každé očistující se duši, podobně jako kdysi Marii, sedm božských sil sedmi těles, které pomáhají k početí a vývoji zárodku božích sil v našich duších. To je jedno z mystérií Vánoc. Všechny naše duševní substance se totiž dají přiřadit svou povahou k sedmi kosmickým tělesům,

jejichž vlivem povstaly. Máme se tedy ve svém vývoji zbavit sedmera negací, souvisejících s jednotlivými planetami, tak jako to učinila Maria, a nahradit je odpovídajícími sedmi skupinami ctností. To je předznamenáním lidského vývoje. Souvisí to i se symbolikou Panny Marie Sedmibolestné, která toto tajemství obsahuje.

Maria byla první ženou Země

U ní byla tato očištná práce dokonána, což stvrdilo právě předání lilie. Jsme tedy dědici Mariina odkazu v očištění své duše a porození čistého Dítka božího – Krista v nás. Tento úkol, tak jako živoucí duše Mariina, bude provázet lidstvo celé věky. Staří mystici říkali: "V mé duši se musí zrodit Panna, aby mohla porodit Krista."

Uvnitř lunarity, tj. ženství Marie, se počal vyvíjet a působit zárodek duchovní solarity Slunce, které toto ženství osvítilo a prostoupilo jakožto Duch svatý. Aby tato pro lidstvo spásná slunečnost mohla působit v Zemi, přišla na náš svět jako "božské Dítě" z lůna mateřství první pozemské očištěné matky.

Zrodila se tajně uprostřed vánoční noci, nejsvětější noci roku, skryta před vnějším světem, nepozorována těmi, kteří nežijí duchovně, aby svítila do temnot, které obklopují lidské duše. Tajemná posvátná síla Půlnočního Slunce vychází v noci jako plod duchovního hvězdného mateřství, které naplňuje prostory svou láskou, jako naplňuje lilie prostory svou vůní lásky a zářící nevinné bělosti.

Na rozdíl od mnoha jiných květin majících v květu též šest lístků má jediné lilie tři z nich úzce zašpičatělé – ty tvoří jeden trojúhelník, a další tři oválnější, tvořící trojúhelník směřující opačně. Každá trojice tedy tvoří svůj samostatný trojúhelník, dohromady hexagram. Vzestupný trojúhelník se základnou dole symbolizuje v mystice osvícené, zduchovnělé Já, vystupující ze zemské základny k Bohu. Sestupný trojúhelník, špičkou dolů, podává z duchovních říší božské síly dolů člověku.

Máme zde tedy vzestupující lidství a sestupující božství. A co se událo na přelomu věků? Sluneční božství Kristovo se blížilo do hlubin člověka, aby do vzhůru se povznášející duše Mariiny vdechlo silou Logosu nový, božský život. Tímto průnikem trojúhelníků, "duchovním sňatkem", bylo počato a vytvořeno nové dítě, Dítě boho-lidství, a jím i zárodek nové éry lidstva.

Tato další symbolika bílé lilie tedy značí čistou, pokornou a osvícenou duši Mariinu, která byla od prvních zemských kultur vyvolena přijmout boží lásku a vůli zrodit Mesiáše. Protože byla duše Marie předobrazem a cílem všem dalším duším, je symbolika lilie aktuální i pro nás všechny, protože v širším významu značí znovuzrození očištěné lidské duše, která přijala Krista.

Zlato duchovního srdce

Květ lilie má bílé lístečky, ale uprostřed nich zlatavý prášek: v čistém ženství, v Marii, v jejím středu se zrodí zlaté Slunce Kristovo. Není to poukaz, že všechny

lidské duše se mají po vzoru Marie očistit, aby mohly ve svém středu, v duchovním srdci, zrodit Krista? Jeho sluneční Já, nám přinesené a do nás při Kristově ukřižování latentně vložené, se má stát vědomým zlatým středem, osou našich osobností. Pak budeme jako lilie vydávat inspiraci vůně, krásy a čistoty pro široké okolí.

Očista bývá spojena s bolestí. Maria nebyla přibita na fyzický kříž, její bolesti byly jen duševní. Její oběť nebyla hmotně zaznamatelná. Jako první čistá matka Země v sobě ukřižovala Evu – nižší pudovou pohlavnost, a stala se Pannou. Proto se Oheň její nadmyslové lásky rozlil s Ohněm lásky Kristovy celým vesmírem. Zaslíbila se obětovat za veškeré lidstvo Oheň své lásky pro poznání božské lásky, jež musí v člověku vzplanout.

Oheň osobní vášně Evy byl přepracován a pohlacen Ohněm Mariiny lásky k lidstvu. Tím nese i Maria, byť jinak než Kristus, pochodeň spasení, již přijala vlivem svého mateřství od Krista a vlivem svého zaslíbení neposkvrněnému početí od Boha Otce.

Maria reprezentuje duši, Kristus je Pravzorem Ducha

A to jako niterného Prazákladu a jejich nástroj je tělo, syn obou, nositel obou principů. Když duše nebude niterně Marií, porodivší duchovně Krista, nedojde svého duchovního oživení. Proto je Maria vzorem lásky Bohu oddané, nadmyslové a věčně neposkvrněné, panenské. Maria jako pravzor lidské duše zrodila v čistotě Dítě, které se pak stalo nositelem nejvyššího božského Já, a tento akt – postup byl poukazem k následování: lidská duše se má tak očistit, aby mohla v sobě zrodit čistý zárodek božího Ducha.

Bůh Otec připravil Marii na tento první svrchovaný akt duchovního rození člověka tím, že ji posvětil mocí Ducha svatého. Zrodilo se Světlo uprostřed temnoty nejhlubší noci lidstva. Proto se i zrození Krista, zasáhnušího do nejhlubších temnot lidstva, kdy vývoj hrozil upadnout do trvalých temnot, odehrálo příznačně v nejdelší noci roku. A jako se temnoty nejdelších vánočních nocí rozplývají jen znenáhla, tak i Kristův impuls působí zatím pro naše posuzování málo znatelně, spíše podprahově. Dvě tisíciletí jsou však ve vývoji lidstva jen mžikem. Je to však Světlo nepřemožitelné. Zrodilo se tehdy ze zřídla věčnosti jako hvězda zvěstování v temnotě, která značí tmu a chlad nevědomosti, ve které lidstvo setrvává v době, kdy na svět přichází spása. Bůh Otec zprostil bytost Marie dědičného hříchu, aby jí mohl darovat sluneční Dítě. To se rodí jak v Marii, pravzoru čisté lidské duše, tak následně v dalších probouzejících se duších. Byl to i první poukaz na budoucí epochu vůdčího duchovního ženství.

A co to znamená pro nás?

I naši snahu, naše dětské zmitání se v často tvrdé kolébce Země může božská Matka zahřívát Ohněm svého dobrotivého mateřského srdce, jako Maria zahřívala pod svým srdcem vyvíjející se plod budoucí dokonalosti. Zemská Maria byla i první lidskou nositelkou kosmického duchovního ženství v plném

rozsahu. Přiblížila tak lidstvo tomuto vesmírnému světu odvěkého božství Boha-Matky.

Proto do nás může Maria vkládat tiše a mateřsky trpělivě svou univerzální mateřskou lásku ke všemu stvoření. V ní se vyvíjí svatá moudrost – Sofia jakožto křesťanská mysteria. Maria-Sofia je proto pravzorem a pomocnicí našich duší, Kristus je prototypem našeho ducha.

Čím je pro fyzické tělo srdce, tím je pro lidskou duši Maria-Sofia.

Čím je pro fyzické tělo páteř, tím je pro lidského ducha Kristus. Liliové, sněžné mariánství stojí dosud nepovšimnuto, aby vrátilo naší duši panenství, jímž může proudit Otcova tvůrčí Síla, kterou lidstvo dosud nepoznalo, a znovuutvářet všechny formy duchovního života. Tak jako zemská planetární bytost, Matka Země jako dárkyně zemských substancí je matkou našich zjevných těl, je i naše duše součástí duše Mariiny a ona sama je zase součástí mnohonásobně širší a mohutnější duše kosmické Matky, jejíž mateřský hvězdný úsměv plane jasněji než všechna slunce.

Mariánsko-duševní oblast, ve které nás mariánství může prosvětlovat, očisťovat a oživovat, zahrnuje celý široký životní terén, veškeré myšlení, cítění, řeč i činy ve všech našich situacích a okolnostech. Kristus do této naší propracovávané duševní plochy pak vchází z éterické (nadsmyslové) aury Země jako naše vertikála, pevná páteř naší osobnosti.

Nejvyšší oběť plynula vždy z mateřské lásky

Jejím neosobním cítěním se rodil z ran lidského srdce ohnivý květ neosobního života, kterým se bolest proměňovala v lásku. Ta okřídčila srdce člověka, aby se mohlo povznést zpět k Bohu. Zdá se, že právě pro budoucí nastolení slovanského stupně lidství se nabídne s ještě větší laskavostí pomocná ruka Mariina. Bezmezně kreativní vynalézavost milosti mateřského srdce je silou, která se pro dítě obětuje daleko víc, než kolik by si snad zasloužilo podle zákona spravedlnosti.

Láska je jedinou silou, která překonává i zákon spravedlnosti. Silám duchovního světa je proto nutné vytvářet v sobě prostor, aby se měly kde zachytit. A to lze jedině pokorou, vcítivostí, zodpovědností, důvěryhodností, radostností, rozpouštěním libostí a nelibostí atd. Bez osobních kvalit a ctností všechna tzv. duchovní práce, meditace, studium, debatování atd. jen klouže po povrchu.

Do lampy tichých srdcí vlévá Maria živoucí všeléčivý olej kosmických bylin. Ten občerstvuje naše strastmi a únavou někdy nachýlené hlavy a zvláčňuje ztuhlost našich nití.